

najmä mocnejších pieskovcových lavíc sa často koncentrujú drobnozrnné zlepenice (2–5 mm) s obliakmi kremeňa, rohovcov a najmä kryštalinických hornín. Niektoré lavice obsahujú aj závalky a úlomky sivých a zelenosivých ílovcov. Vyššie časti lavíc pieskovcov sú laminované (paralelná a konvolutná laminácia), plochy laminácie zvýrazňuje sľuda a zuhoľnatený rastlinný detrit.

Ílovce vystupujú v podstatne tenších vrstvách. Sú sivej a zelenosivej farby, slabo vápnité až nevápnité, so značným obsahom siltového komponentu.

Uprostred takto vyvinutého pieskovcového flyša vystupujú sklzové telesá konglomerátov.

Výskum orientovaných prúdových textúr strihovských vrstiev, založený hlavne na štúdiu erózných stôp (žliabkové stopy, ryhy, úderové stopy), ukázal prevládajúci paleoprúdový systém od J na S a SZ.

Na trase exkurzie sú pieskovcové strihovské vrstvy odkryté pri ceste Čirč — Obručné. Na lokalite v záreze cesty na V od Obručného možno sledovať časť typicky vyvinutých strihovských vrstiev. V odkryve dosahujú pieskovce maximálnu mocnosť 300 cm a sú zastúpené jemnozrnnými a hrubozrnnými variantami. Sivé piesčité ílovce sú sporadické. Z interných sedimentárnych textúr sa vyskytuje gradačné, homogénne a zložené zvrstvenie. Vo vyšších častiach lavíc je prítomná laminácia.

6. Cigelfka — belovežské vrstvy, osový flyš

(T. Koráb)

Flyšové litofácie osových častí bazénu v magurskej zóne reprezentujú belovežské vrstvy. Je to rytmická postupnosť s prevahou sedimentácie pelagických ílovcov nad klastikami, tenkodoskovitými siltovcami a jemnozrnnými pieskovcami.

Ílovce belovežských vrstiev sú sivej, zelenosivej a modrozelennej farby, zvyčajne bývajú slabo vápnité alebo nevápnité a tvoria vrstvy mocné 2 až 100 cm. V súvrství vystupujú aj horizonty s červenými nevápnitými ílovcami.

Pieskovce a siltovce sú najčastejšie mocné 5–20 cm, 40–50 cm lavice sú zriedkavejšie. Dominujúcim typom zvrstvenia v klastikách je homogénne zvrstvenie a laminácia. Konvolutné a šikmé zvrstvenia nie sú také časté. Spodné vrstvom plochy pieskovcov nesú iba sporadicky orientované prúdové stopy (žliabky, ryhy, úderové stopy), častejšie sú stopy organického pôvodu (stopy po lezení červov ap.).

Výskum orientovaných prúdových stôp dokumentuje longitudálnu jv–sz. orientáciu paleoprúdového systému v týchto vrstvách.

Vyššia časť takto všeobecne charakterizovaných belovežských vrstiev vystupuje v potoku Oľchovec j. od Cigelfky. V odkrytom profile prevládajú vápnité ílovce svetlých farieb s tenkými vložkami ílovcov červenej farby. Pieskovce sú tenkodoskovité, mocné 5–20 cm, laminované, resp. sľudnaté s rastlinným detritom. Na odkryve možno pozorovať aj sklzové deformácie pieskovcových lavíc.